

Der er ingen tvivl mellem aftaleparterne om, at PVC-aftalens genanvendelsesmål skal beregnes i forhold til den totale mængde kasserede PVC-byggeprodukter. Det viser sig imidlertid, at konsulenten i arbejdsrapport 33/96 har beregnet genanvendelsen udelukkende på baggrund af den affaldsmængde, der fremkommer i forbindelse med nybyggeri – altså afklip og skrot fra nye PVC-produkter.

Greenpeace har derfor ret i, at konsulentrapportens konklusion om, at genanvendelsen af kasserede byggeprodukter ligger på mellem 31 og 64% ikke er rigtig. Det er yderst beklageligt og jeg er glad for, at miljøet har vagthunde som Greenpeace, der gør det muligt, at vi opdager fejlen nu.

Det er imidlertid Miljøstyrelsens vurdering, at Greenpeace's egne beregninger heller ikke giver et retvisende billede af genanvendelsesprocenten. Dels fordi potentialetallene er behæftet med en række store usikkerheder og dels fordi den genanvendelse, der finder sted i forbindelse med renovering og nedrivning ikke er medregnet.

Det, vi derfor på nuværende tidspunkt kan konstatere er, at genanvendelsen af PVC ikke har det procentvise omfang, som vi hidtil – på baggrund af konsulentrapporten – har antaget. Det, vi så ikke ved er, hvor stor genanvendelsen rent faktisk er. Jeg har bedt Miljøstyrelsen om straks at iværksætte en ny undersøgelse, der så hurtigt som muligt kan give et korrekt billede af situationen.

Som jeg gav udtryk for under folketingsbehandlingen af Socialistisk Folkepartis beslutningsforslag nr. B 92 i sidste samling ved vi godt, at PVC-aftalen i sig selv ikke er tilstrækkelig til at opnå den ønskede reduktion af PVC-affald, der føres til forbrænding.

Derfor har jeg, som det fremgår af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalgs beretning over B 92, sideløbende med aftalen taget en række initiativer både overfor tilsætningsstofferne og i bestræbelserne på at formindske den mængde PVC, der går til forbrænding.

Jeg er imidlertid foruroliget over, at oplysningerne om den opnåede genanvendelse og dermed reduktionen af den mængde PVC, der forbrændes, ikke holder stik.

Hvis det viser sig af de nye tal, som vi hurtigst muligt får fremskaffet, at genanvendelsen ikke nu – 6 år efter PVC-aftalens indgåelse – er godt i gang og på vej mod de fastsatte mål, er jeg indstillet på at supplere de nuværende initi-

ativer med de tiltag, der skal til for at sikre en tilfredsstillende reduktion af PVC, der går til forbrænding.

Spm. nr. S 2202

Til trafikministeren (2/5 97) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Kan en herboende pakistansk statsborger efter vedtagelsen af lov om hyrekørsel drive taxavirksomhed i Danmark?«

Svar (13/5 97)

Trafikministeren (Bjørn Westh):

§ 3, stk. 1, i det vedtagne forslag til lov om taxikørsel (L141), sammenholdt med § 3, stk. 2, sikrer på forhånd danske statsborgere og statsborgere i andre EU-lande adgang til erhvervet, såfremt lovens øvrige betingelser er opfyldt.

For så vidt angår bevillingshavere med andet statsborgerskab vil det i arbejdet med udfærdigelse af bekendtgørelse om taxikørsel indgå, at man under særlige omstændigheder vil kunne give ansøgere med et andet statsborgerskab bevilling til taxikørsel eller tilladelse til sygetransport. Nuværende bevillingsindehavere, der ikke er danske statsborgere, vil således kunne få fornyet deres bevillinger efter 1. januar 2005, hvis de i øvrigt opfylder adgangsbetingelserne.

Spm. nr. S 2203

Til trafikministeren (2/5 97) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Kan en dansk eller udenlandsk statsborger, der bor i Flensburg, efter vedtagelsen af lov om hyrekørsel drive taxavirksomhed i Danmark?«

Svar (13/5 97)

Trafikministeren (Bjørn Westh):

Ifølge det vedtagne lovforslag § 3, stk. 2, ligestilles de øvrige EU-landes statsborgere med danske i henseende til kravet om indfødsret og bopæl. Disse vil kunne ansøge om bevilling til